

hvis Forsømmelse dette er Tilfældet, ifaldne hver et Mødet fra 1 til 20. Nd. N. M., og med Hensyn til Manglernes Afhjælpning vil ogsaa i Fremtiden de fornødne Foranstaltninger være at træffe paa den i Forordning af 13de November 1829 § 5 bestemte Maade. Det tilkommer Synet enten ved næste Mars. Syn, eller, dersom Omstændighederne kræve det, ved en særlig Forretning at afgjøre, om Manglerne ere afhjulpne. Kirkeieren har umiddelbart efter denne Forretnings Afholdelse at erklære, om han i saa Henseende underkaster sig Synets Afgjørelse, eller, fordrer et Oversyn. Efterat det saaledes endelig er afgjort, om Mangler henstaae uafhjulpne, og i hvad Omfang, bliver Kirkeieren af det Offentlige at søge, til Bødes Erklæggelse og Opfyldelse af sin Forpligtelse. Under Sagen er Kirkeieren berettiget til at faae det paaafjendt, om Synet ved de givne Paalæg maatte have overtraadt den samme tilkommende Mjndighed. Dersom han imidlertid inden Sags Anlæggelse erklærer for Amtmanden, at han er villig til at underkaste sig sammes Afvendelse, da har denne at bestemme saavel Bødens som Dagmulctens Størrelse inden de ovenfor fastsatte Grændser og meddele Provsten Underretning om Udsaldet. Ovennævnte Bestemmelser gjælde ogsaa om Kirkeværgerne og de særlige Bestyrelser. Det paa ligger Provsten snarest muligt at gjøre de Anmeldeelser eller træffe de Foranstaltninger, der behøves til Iværksættelsen af ovenstaaende Bestemmelser og tillige derom gjøre Beretning til Biskoppen.

§ 29.

Indankes Sagen for et Oversyn, da har dette at træffe endelig Bestemmelse med Hensyn til Afhjælpningen af de udsatte Mangler og fastsætte derhos Tiden, inden hvilken dette bør skee. Dersom Kirkeieren ei efterkommer, hvad ved Oversynet er blevet bestemt, da forholdes der ganske paa samme Maade, som naar han lader et Paalæg af Synet, der har endelig Gyldighed, uopfyldt, og navnlig har han, forsaavidt Sag maatte blive anlagt imod ham, den ham i § 28 forbeholdne Ret til at faae paaafjendt, om Oversynet maatte have overskredet sin Mjndighed. Stadfæster Oversynet det af-

holdte Syn, da affholdes de ved Oversynet foranledigede Udgifter af Kirkeieren. Giver derimod Oversynet Kirkeieren Medhold i alle hans Paastænde, da affholdes ovennævnte Udgifter af det Offentlige. Dersom Oversynet endelig deels stadfæster, deels underkjennder, hvad af Synet er fastsat og af Kirkeierne paaanfet, da har det tillige at bestemme, i hvilket Forhold Beføstningen ved Oversynet er at fordele mellem det Offentlige og Kirkeieren.

§ 30.

Indstiller Kirkeieren Synet til Afgjørelse af Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet, da ledsages Ministeriets Afgjørelse af en Bestemmelse om, inden hvilken Tid Kirkeieren har at efterkomme, hvad der paalægges ham. Dersom Kirkeieren viser nogen Forsømmelse i at opfylde, hvad af Ministeriet er besluttet, da iagttages hvad i § 29 er bestemt, for at skaffe Synets upaaanfede Bestemmelser Fyldestgjørelse, uden at dog Spørgsmaalet om Synets Competence i saa Fald kan gjøres til Gjenstand for Domstolens Paaafjendelse, da det ogsaa i saa Henseende har sit Forblivende ved Ministeriets Resolution.

§ 31.

I Reglen skeer Eftersynet af, om de udsatte Mangler ere afhjulpne, i Forbindelse med det næste Mars. Syn; men forsaavidt en Mangel er udsat til Afhjælpning inden en kortere Tid end Udgangen af Maimaaned, og Provsten ikke formener, at det kan berøe foreløbig ved en Erklæring fra Præsten om, at Mangelen er afhjulpent, eller denne Erklæring gaaer ud paa, at Mangelen ikke er afhjulpent, da bliver Reiseudgiften ved det Eftersyn, der bør affholdes, samt Godtgjørelsen til de tvende Synsmænd at udrede af den Kirke, for hvis Skyld den finder Sted.

Medtager Synet af Kirken 5 Timer eller derunder, udredes der af Kirkeieren 72 f. N. M. til hver af de tvende Synsmænd, men forsaavidt Synet medtager længere Tid, da lægges det dobbelte Vederlag. Med Hensyn til Kirkeierens Forpligtelse til at befordre Præsten og Synsmændene da har det sit Forblivende ved de nu gjældende Regler, og skal